

Sygn. akt II C 148/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach II Wydział Cywilny Ośrodek (...) w R.

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Banko

Protokolant Bogumiła Brzezinka

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2015 roku w Rybniku

sprawy z powództwa D. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko A. Z.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.617,00 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Katarzyna Banko

Sygn. akt II C 148/15

UZASADNIENIE

W dniu 24 czerwca 2013r. do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie wpłynął pozew D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. przeciwko pozwanemu A. Z. o zapłatę kwoty 79.454,36 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2013r.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 04 września 2013r. orzekł, że pozwany A. Z. w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaty powinien zapłacić powodowi D. Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu w W. kwotę 79.454,36 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2013r. wraz z kosztami postępowania w kwocie 994,00 zł.

W dniu 16 kwietnia 2014r. do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie wpłynął wniosek pozwanego A. Z. o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 04 września 2013r. wraz ze sprzeciwem. We wniosku pozwany uprawdopodobnił, że nie zamieszkiwał w dacie uznania przesyłki do niego skierowanej za skutecznie doręczoną pod adresem, pod którym dokonano podwójnego awizowania. Powyższe oznaczało, iż nie doszło w istocie do doręczenia pozwanemu przesyłki zawierającej odpis nakazu zapłaty, a tym samym nie rozpoczął bieg terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty. W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uznał, że wniosek o przywrócenie terminu jest niedopuszczalny i postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2014r. odrzucił powyższy wniosek. Jednocześnie uznał, że sprzeciw pozwanego został złożony skutecznie co spowodowało, że nakaz zapłaty utracił moc. Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2014r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gliwicach.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany A. Z. podał, że uregulował należności wobec powoda względnie cedenta. Zostało to poświadczony raportem Biura (...) z dnia 04 lipca 2012r. stwierdzającym brak wymagalnych należności z tytułu zaciągniętych kredytów. Ponadto roszczenie powoda uległo przedawnieniu.

Powód D. N. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. podtrzymał żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 79.454,36 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu wraz z kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powyższego żądania podano, że pozwany A. Z. w dniu 05 stycznia 2007r. zawarł z G. Bankiem umowę kredytu o numerze (...). Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z późniejszymi aneksami zawartej w dniu 30 września 2011r. pomiędzy D. N. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. a (...) Bank S.A. w W., powód wszedł w prawa dotychczasowego wierzyciela w odniesieniu do wierzytelności objętej żądaniem pozwu. Wierzytelność została zapisana w księgach rachunkowych Funduszu. Pozwany został zawiadomiony o transakcji oraz wezwany do dobrowolnej zapłaty zadłużenia, jednak zobowiązania nie wykonał. Co do zarzutu przedawnienia powód podniósł, że ciężar udowodnienia tego faktu spoczywa na pozwanym. Odnosząc się do zarzutu pozwanego w kwestii uregulowania całości zadłużenia z umowy kredytu powód podniósł, że wydruk BIK jest niekompletny i nic z niego nie wynika, w związku z czym nie może stanowić żadnego dowodu w sprawie.

W piśmie procesowym z dnia 02 lipca 2014r. powód podał, że na dochodzoną pozvem należność w kwocie 79.454,36 zł składa się: kapitał w wysokości 36.332,74 zł, odsetki naliczone przez zbywcę wierzytelności w kwocie 36.314,95 zł, odsetki ustawowe naliczone przez powoda w wysokości 6.806,67 zł.

W związku z zarzutem przedawnienia Sąd zobowiązał pełnomocnika powoda do wykazania czy i kiedy nastąpiło wypowiedzenie umowy kredytu nr (...) z dnia 05 stycznia 2007r., zaś jeśli nie doszło do wypowiedzenia umowy kredytu do wskazania, które raty kredytu obejmują należność główną dochodzoną w niniejszym procesie – w terminie 7 dni pod rygorem uznania, że nastąpiło wypowiedzenie umowy kredytu, zaś termin wypowiedzenia umowy upłynął w dniu 25 lipca 2007r.

Strona powodowa nie udzieliła na powyższe wezwanie żadnej odpowiedzi.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 05 stycznia 2007r. pomiędzy (...) Bankiem S.A. w K. a pozwanym A. Z. została zawarta umowa kredytu o numerze (...), zgodnie z którą pozwanemu udzielono kredytu w kwocie stanowiącej równowartość w złotych polskich kwoty 16.945,02 CHF. Kurs waluty w dniu zawarcia umowy wynosił 2,3030 zł. Kredyt miał być spłacony w miesięcznych ratach do dnia 25 grudnia 2014r. W paragrafie 10 umowy strony postanowiły, że w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu ustalonych w harmonogramie bank będzie pobierał od niespłaconego w terminie kredytu podwyższone odsetki naliczone według stopy procentowej w wysokości średniego oprocentowania WIBOR dla 3 – miesięcznych lokat na rynku międzybankowym z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca poprzedniego kwartału, powiększonej o 25 punktów procentowych, z tym zastrzeżeniem, że w żadnym czasie nie może przekroczyć czterokrotności wysokości bieżącej stopy kredytu lombardowego NBP. Jeżeli kredytobiorca nie zapłaci w terminach umownych pełnych rat kredytu, za co najmniej dwa okresy płatności, bank może wypowiedzieć umowę kredytu po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Termin wypowiedzenia wynosi 30 dni. (dowód: umowa kredytu nr (...) k. 59 – 66, przesłuchanie stron zapis audio – video k. 198)

W dniu 30 września 2011r. pomiędzy D. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. a (...) Bankiem S.A. w W. (następcą prawnym (...) Bankiem S.A. w K.) zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem tej umowy było jednorazowe przeniesienie przez zbywcę na nabywcę kapitału z wszystkich wierzytelności pieniężnych z tytułów wskazanych w umowie wraz z odsetkami i kosztami (w tym wierzytelności objętej żądaniem pozwu) ze skutkiem określonym w art. 509 k.c. Jednocześnie zbywca wierzytelności

zapewnił powoda, że wierzytelności objęte umową przelewu są bezsporne, wymagalne, przeniesienie praw z tych wierzytelności nie jest zastrzeżone, a nadto zapewnił, iż w dacie umowy nie są mu znane żadne zarzuty przysługujące dłużnikom wierzytelności, które miałyby wpływ na ograniczenie praw wynikających z zawartej umowy. (umowa sprzedaży wierzytelności wraz z aneksami k. 163 - 188)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane dowody. Dokumenty były w pełni wiarygodne, albowiem zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, zaś ich wiarygodność nie była podważana. Przesłuchanie stron ograniczone do przesłuchania powoda potwierdziło istotne okoliczności wynikające z dokumentów, zaś w pozostałym zakresie – zeznania te nie miały decydującego wpływu na rozstrzygnięcie, albowiem zgromadzone dowody (głównie z dokumentów) pozwoliły na wyjaśnienie sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

W ustalonym stanie faktycznym powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie było, że w dniu 05 stycznia 2007r. pomiędzy (...) Bankiem S.A. w K. a pozwanym A. Z. została zawarta umowa kredytu o numerze (...), zgodnie z którą pozwanemu udzielono kredytu w kwocie stanowiącej równowartość w złotych polskich kwoty 16.945,02 CHF. Kurs waluty w dniu zawarcia umowy wynosił 2,3030 zł, zatem pozwanemu udzielono kredytu w kwocie 39.024,38 zł. Kredyt miał być spłacony w miesięcznych ratach do dnia 25 grudnia 2014r.

Bezspornym było także, że w dniu 30 września 2011r. pomiędzy D. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. a (...) Bankiem S.A. w W. (następcą prawnym (...) Bankiem S.A. w K.) zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności obejmująca m. in. wierzytelność objętą żądaniem pozwu wynikającym z kredytu nr (...) z dnia 05 stycznia 2007r. zawartej przez pozwanego A. Z. z (...) Bankiem S.A. w K..

Pozwany A. Z. wnosząc o oddalenie powództwa podniósł m. in., że uregulował należności wobec powoda względnie cedenta. Powyższej okoliczności pozwany jednak nie udowodnił, a zatem nie może stanowić ona podstawy do oddalenia powództwa.

W dalszej kolejności pozwany podniósł zarzut przedawnienia.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata.

Roszczenia banku o spłatę kredytu przedawniają się z upływem trzech lat. Jeżeli bowiem przepis szczególny nie stanowi inaczej, to termin przedawnienia roszczeń związanych z działalnością gospodarczą - a takich dotyczy roszczenie banku z tytułu kredytu- wynosi 3 lata (art. 118 k.c.).

Bieg terminu przedawnienia liczy się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Datą początkową dla określenia przedawnienia poszczególnych rat są terminy ich spłaty określone w umowie kredytowej. Jeżeli jednak doszło do wypowiedzenia kredytu to raty dotychczas niewymagalne stały się wymagalne wraz z terminem wypowiedzenia. Od tego dnia trzeba do nich liczyć trzyletni termin przedawnienia.

Wobec powyższego Sąd zobowiązał pełnomocnika powoda do podania czy nastąpiło wypowiedzenie umowy kredytu o numerze (...). Na powyższe wezwanie strona powodowa nie udzieliła odpowiedzi. Tymczasem z paragrafu 1 umowy kredytu nr (...) wynika, że kredyt został udzielony na okres 96 miesięcy ze spłatą do dnia 25 grudnia 2014r. Natomiast z paragrafu 10 ust. 1 umowy wynika, że podwyższone odsetki bank ma prawo naliczać w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu, zaś naliczane będą one od niespłaconego w terminie kredytu. W piśmie procesowym z dnia 02 lipca 2014r. strona powodowa przedstawiła sposób naliczenia odsetek, przy czym tabela nr 1 obejmuje odsetki umowne, natomiast tabela nr 2 - odsetki karne, które naliczane są od dnia 01 stycznia 2008r. od kwoty 36.332,74 zł, tj. całości kapitału, którego spłata według paragrafu 1 umowy miała nastąpić w 96 ratach do dnia 25 grudnia 2014r. Powyższe świadczy o wypowiedzeniu umowy kredytu na przełomie lat 2007/2008. Skoro zaś

roszczenia banku o spłatę kredytu przedawniają się z upływem trzech lat, a bieg terminu przedawnienia liczy się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, co w przypadku wypowiedzenia kredytu następuje wraz z upływem terminu wypowiedzenia, to stwierdzić należy, że roszczenia powoda uległy przedawnieniu w styczniu 2011r. Pozew w rozpoznawanej sprawie wpłynął w dniu 24 czerwca 2013r. , zatem zarzut pozwanego zasługuje na uwzględnienie.

Mając powyższe ustalenia i rozważania na względzie orzeczono jak w sentencji.

Na zasadzie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na które składają się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego będącego adwokatem w wysokości 3.600 zł zgodnie z treścią § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013r, poz. 461 z późniejszymi zmianami) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa.

R., dnia 21 maja 2015r. SSO Katarzyna Banko